

Skamba dzūkiška šneka

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

„Dainavos žodžio“ priedas, remiamas Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondo

Dega zodušnos žvakelės

Tep nori Dzeivulis, tep nori gamta, kad kožnus metus atainancis pavasaris atnešt gražausių šventį – Velykas, o jas švenciancio žmogaus širdzin ilgesniam čėsu būt šviesu jir giedra. Kad saulės šviesa kožnų dzienu nešt meilį jir ramybį. Jau na medzių žaluma duot žmogaus akim šviesumo, o dūšiai dziaugsmo jir ramumo.

Tau žmogaus vasaros gražumas, tau laukų jir pievų kvietkų margumas, tau Joninių ryto rasos gaivumas, tau bruknės jir mėlynės gardumas. Tau

JIŠ BOBULĖS MARGOS SKRYNELĖS

PATARLĖS JIR PRIEŽODZIAI

Jei nežnai, tai jir nesakyk.
Galvų jinkiši, visas jinlįsi.
Ranka rankų prausia, koja kojų ramia.
Kų cverazas mislina, tų gyrtas pasako.
Darbas žmogų giria.

MOKYKIMĖS DZŪKIŠKAI

Kromas – parduotuvė.
Čėsas – laikas.
Spakainiai – ramiai.
Pričina – priežastis.
Aptieka – vaistinė.
Zodušnos – Vėlinės.
Paporyc – papasakoti.
Aptierkorius – vaistinininkas.
Aptierkorka – vaistinininkė.
Muškieta – šautuvas.
Liekarstva – vaistas.
Viščinykas – vištidė.
Mįslis – mintys.
Cverazas – blaivus.

PASJUOKIM

Petruelis:
– Ar jūs susiedai nigdai nevagia?
– Ne, mūs susiedai geri.
– Tai kam prieg viščinyko laikot muškiety?

Antanas:
– Petručia, kap tu dabar gyvenai?
– Nu, rodos, gerai. Nuspirkau sodziun namukų, karvį, ožkų, turiu paršukų, kiaulukį, paci turi, kų daryc.
– Nu, pasakyk, ar paci neširsta jir pikta nebūna?

#

– Jonai, Jonai, te kiausini!
– Ar nuluptas?
– Ne.
– Mesk per tvorų!

vasaros saulės šviesa, tau jos dovanota sveikata.

Vasara stebuklų čėsas. Tas gamtos gražumėlis dar neaprašytas, giliai dūšion skverbias ramumo jir dziaugsmo jausmas neįšpasakytas. Kodėl tep gerai dūšiai prisglaudus prieg užuoluko, apkabinus jo stuomenukų. O kap gražu nuvirtus an žamės po pušalukės žaliom šakelėm žiūrėc jin dangaus mėlynį.

Ataina rudenėlis, nešdamas dovanėlas pilnais kašikėliais. Linksta prieg žamės obelėlės šakelės, apsikarstusios gardziais obuolėliais. Škada busilo balto, katram negerai gyvenc pas mus, kap pasdaro šalta. Paukščiai žino, pažįsta kelalį, katris nuneš juos iš gimcinės jin tolimų šiltų šalalį. Kožni meteliai atnešdami rudenį dovanų neša lapkricį jir spalį. Linai nurauci, prauda, nesuverpci. O mislės kasmet tos

pacios tų rudenį pylkų. Laukia kelalis, žvakėm pašviestas jin tų šalalį, kur traukia širdelė. Tynai mūs brangiausi, ty mus palikį, ale širdzysa visadu gyvi jir mieliausi jišlikį. Prieg žvakių šviesumo jauci jų artumų.

Rozu su atsiskyrusiais suscinkam zodušnų naktelį prieg žvakės kaitrios šviesalės. Šušyla širdzis, an dūšios langviau jir noris prieg žvakės su jais pabūc jilgiau.

Neskyrta an svieto žmogu gyvenc amžinai, gal ty susciksime su arcimais, kad būtum amžinai, kad nigdi, o nigdi neįšiskirtų keliai.

Uždekim zadušnų, uždekim žvakes, tegul jišgirs dangus maldas, paporykim mirusiem savo mįslės jir godas, žamelėn jilsėcis jiem bus spakainiau, o mumiem jik čėso gyvenc bus langviau.

Puslapį parengė Antanina Urmanavičienė

Vidzgirio bendruomenėn

Alytun jyra kampelis,
Žalias Vidzgirio kraštėlis.
Ape jį mes pakalbėsime,
Jo gražumo pažūrėsime.

Daugiabučiuosa gyvenam,
Tėviškėlas savo menam.
Nepamiršom savo pirkios,
Jau parduotos, jau nupirktos.

Likiškėlių ulyčėli
Nuveisi jir bažnyčėlėn.
Spakainiai papoteriausiu
Jir ramybį vėl atgausi.

Tas Kaštonų jir Jaunimo
Ulyčėlas visi žino.
Tį mokyklos jir daržėliai,
Tį mokinas dzūkėliai.

Ūlyčia Statybinykų
Graži buvo, tokia liko.
Jazminų žalian krūmelin
Skamba Volungės balsėlis.

Vidzgin medzius sodzina
Liepas, užuolus augina.
Visur žalia, sveika, gryna,
Klevas Vidzgirį gaivina.

Jokio gripo nebijokie,
Be pričinios nedejuokie,
Daug aptiekų, visos veikia,
Papilduko gal jum raikia?

Jei cik valgyc panorėsi,
Kromų tu pasrinkc galėsi:
Maximon, Iki ar Norfon
Gausi brendzio, kavos,
torto.

Jau bendruomenė suskūrus,
Savo centru jinsikūrus.
Čėsas bėga, čėsas mainos,
Jišrinkta taryba dairios.

Raikia aikštės jir cinklinio
Dėl vaikų jir dėl jaunimo.
Krosai, šuoliai jir bėgimai
Duos sveikatos – visi žino.

Jau ansambliai muzikuoja –
Graina, šoka jir dainuoja.
„Gojus“, „Bočiai“, „Dzūkų
aidas“
Mažumėlėm daiktas randas.

Giesminykės „Šilagėlių“
Vienų dzienu per nedėliu
Dainas dzūkiškas kartoja,
O paskui visiem dainuoja.

Kap bendruomenė susdarė,
Vidzgin smagiau pasdarė.
Panorėjis pasportuoja,
Užsimanis padainuoja.

Vidzgin gyvenc malonu,
Rodos, trūksta dar kaštonų.
Jų žvakelės, gražios, šviesios,
Dangun žiūri, dangun
ciesias.

Antanina URMANAVIČIENĖ